

Chr. Hansen: Jeg maa beklage den Stilling, den højtærede Minister indtager i Sagen angaaende Lodsejerne paa Amager, idet han holder stejlt paa, at hvis det foreliggende Ændringsforslag ikke vedtages, er alting ude, og saa maa de paagældende Lodsejere søge Proces imod Ministeriet. Jeg tror ikke, at Ministeren derved varetager Statens Interesser, hvad han maaske tænker sig, naar han siger, at der er ikke ført Beviser for Tabet i de forgangne Aar. Men disse Beviser ere lette at føre, da den Erstatning, der skal ydes, kun skal ydes for de Dage, da Færdselen aflyses, og om Aflysningen kan Ministeren faa fuld Besked af sine Embedsmænd. For hvad der i øvrigt forvoldes af Skade derude, skal Staten betale ekstra. Fra 1904 til 1911 har der været aflyst omtrent 50 hele Dage, og naar Ministeren sammenholder den Sum, som han vil gaa med til at betale i Fremtiden, med den Sum, han vil gaa med til at yde i Erstatning for den tidligere Skade, beregnet efter 50 Dage, vil han se, at Staten tjener Penge derved i Modsætning til, hvis den betalte en rimelig Sum, f. Eks. den af mig nævnte, en halv Snes Tusind Kr. Jeg haaber, at Ministeren trods sine Udtalelser vil søge videre Forhandling med Lodsejerne, hvis den foreslaaede Overenskomst skulde strande, thi jeg synes, det vilde være en Skandale, om man ikke kunde naa til en Afslutning paa Sagen, naar man dog er naaet saa nær dertil. Jeg synes, at de Herrer's Krav overfor Staten kun er billigt og retfærdigt. Derfor vil jeg endnu en Gang henstille til Ministeren at overveje Sagen og ikke saa haardt afvise min Henstilling.

Martin Olsen: Ændringsforslag Nr. 257 er kun stillet for foreløbig at afhjælpe de værste Savn hos de paagældende Arbejdere, og jeg vil derfor støtte det. Jeg havde ikke tænkt mig, at Forsvarsministeren vilde have kørt frem med alle de gamle Paastande. De ere gendrevne lige saa tidt, Ministeren har fremsat dem. Men da han nu har gjort det, kan jeg ikke lade være at gøre et Par Bemærkninger dertil, da jeg synes, Paastandene ikke bør staa uimodsagte.

Den i sin Tid nedsatte Kommission har frembragt et Produkt, der blev meget stærkt kritiseret, og jeg mener, det maa indrømmes, at Kritikken var berettiget. Hele den Maade, hvorpaa man havde anlagt Stoffet, bearbejdet det og stillet det frem, var en saadan, at Kommissionsbetænkningen kun kunde vildlede dem, der læste den. Ikke des mindre stod

Forsvarsministeren ogsaa den Gang, den fremkom, og forsvarede dette Makværk overfor os alle, indtil han endelig tog sin Fornuft fangen og foretog det Skridt at lade Materialet overgaa til Statistisk Bureau, men der er tilforordnet Bureauet Medlemmer fra den gamle Kommission. Hvis det bliver dem, der komme til at lave det Produkt, der skal foreligge i Fremtiden, vilde jeg være mindre rolig, men da jeg tænker, at Statistisk Bureau ikke lader sig foreskrive Regler for Bearbejdelsen af Stoffet, haaber jeg, at det maa blive objektivt behandlet, saa at man kan læse, hvorledes Lønningerne paa Orlogsværftet faktisk ere, og det er for mig det afgørende.

Ministeren sagde, at saa længe der ikke forelaa Resultat af den ny Kommissions Arbejde, kunde han ikke forelægge Forslag for Rigsdagen. Det er et Standpunkt, som kunde synes uangribeligt. Jeg vil erkende, at det vilde det ogsaa være, for saa vidt man krævede en endelig Ordning, men naar der kun kræves en foreløbig Ordning, hvorved de daarlige Lønninger forhøjes foreløbig med 20 Øre pr. Dag, forekommer Modstanden mig mindre forsvarlig. Ministeren sagde, at han, hvis han fandt Anledning dertil, naar den ny Kommissions Betænkning forelaa, vilde fremkomme med Forslag. Altsaa meget forbeholdne Udtalelser. Selv efter de Tal, den højtærede Minister anførte, er der trods de skete Forhøjelser Folk derude, der ikke ere naaede længere end til 3 Kr. om Dagen, og mange ere under den Løn. Men det har ikke kunnet blødgøre Ministerens Sind og faa ham til at gaa med til det lille Tillæg, der er foreslaaet her. Ministeren sagde, at der foreligger fra Hærens tekniske Korps en Indstilling vedrørende Lønordningen for Hærens Arbejdere. Men, siger Ministeren, ingen kan dog tro, at der kan foretages noget i denne Sag, naar Forskellen er saa stor paa de her omhandlede Forhold indenfor Hær og Flaade. Jeg synes, det er ganske upraktisk, hvis man vil gennemføre Forbedring, men jeg indrømmer naturligvis, at det er overmaade praktisk, hvis man ikke vil gennemføre Forbedringer. Thi naar man holder paa, at der skal være fuldstændig Lighed mellem Arbejdernes Stilling indenfor de to Værn, og det erkendes baade fra Hærens og Flaadens Side, at det ikke vil være muligt at skaffe Ligestilling, er det det samme som at forhindre enhver Forbedring. Jeg synes, det vilde være rimeligere at søge at udlævne Forskellen ved at tiltræde Indstillingen fra Hærens tekniske Korps